

γμα, προικίσει, ποιεῖ / ὡς βούλεται. Καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς ἐγράψαμεν τὸ παρὸν / ἐπὶ μαρτυρίας τῶν εὐρεθέντων. Ἐπὶ ἔτους 1683 / ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ 24, μαρτυρούντων ἀσφαλῶς

Ἀναστάσης τῆς Χαλαμαντρίνας γαμπρὸς μαρτυρῶ

Γιώργης Ἀθανάση υἱὸς μαρτυρῶ

Καὶ ἐγὼ ὁ γράψας παπα-Δημήτριος παπα-Κωνσταντῆ.

12

(Τούρκικη σφραγίδα)

5 Φεβρουαρίου 1726

Διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος καὶ τῆς ἡμῶν ὁμολογίας / καὶ ἀποδείξεως ὁμολογῶ ἐγὼ ἡ Μαρία τοῦ Πενέτου / ἔστωντα καὶ νὰ ἔχω γονικὰ πατρικά μου πράματα ἀρχὴ / τὰ σπíti μου εἰς τὸ Λάλαρε τὸ ἓνα εἶναι πλησίον τοῦ Γεώργη / τοῦ Κατσίλια καὶ ἀποκάτωθε τοῦ Βροκόλακα καὶ ἔτε / ρο σπíti εἰς τὸν αὐτὸ τόπο καὶ αὐτὸ πλησίον τοῦ Γεώργη / τοῦ Κατζίλια καὶ ἓνα πιθάρι ὀμπρὸς στὸν ὁπὰ καὶ τὸ χωράφι μου / εἰς τὸ Κάμπο εἰς τὴν Ἀγία Ἄννα πλησίον Δημήτρη τοῦ Λέκα καὶ ἓνα / πάπλωμα καὶ δύο σεντόνια παπακερὰ καὶ δύο προσκεφαλάδες / λουρητὲς καὶ φουστάνια τέσσερα καὶ ἓνα χάρκουμα καὶ ἓνα τέγγερη / καὶ ἓνα τηγάνι καὶ ἓνα ταβὰ καὶ δύο βυτίνες. Καὶ τὰ πουλοῦ ἀπὸ / τὴν σήμερον ἡμέρα πρὸς τὴν ἀνηψιά μου τῇ Καλῇ τοῦ Πενέτου διὰ τῆς ἀσιλάνια τριάντα ὀχτὼ καὶ ἔλαβα ἐγὼ ἡ Μαρία τοῦ Πε / νέτου τὰ ἄσπρα χειροδότως ἀπὸ τὴν Καλὴ τὴν ἀνηψιά μου καὶ νὰ / ἔχη καὶ αὐτὴ τὰ πράματα τὰ γραφόμενα ὡς πράματα ἐδικὰ / τῆς ποιεῖ ὡς βούλεται. Καὶ διὰ τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας ἔγινε τὸ παρὸν / κατέμπροσθε τῶν ὑποκάτωθε ὑπογεγραμμένων μαρτύρων. Ἐπὶ ἔτους 1726 ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 5.

Παπα-Δημητράκης μαρτυρῶ. Παπα-Γιώργης μαρτυρῶ. Γεώργης Νικολοῦ μαρτυρῶ
Γεώργης παπα-Μιχαλάκη καὶ γραμματικὸς τῆς χώρας μαρτυρῶ

Παπα-Νικολάτζης γράφω καὶ μαρτυρῶ

13

5 Αὐγούστου 1728

Φανερόν καὶ εὐδὴλον ἔστων τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὡς ὅτιν καγὼν ἡ Καλὴ τοῦ Νικόλα, ἡ γυνὴ / Γεωργίου παπα-Ἰωάννου ἔστοντας μὲ τὸ νὰ ὑπομένων καὶ νὰ βρεθοῦμε μὲ τὸν υἱόν μου τὸν Σταμάτη / τώρα χρόνους εἴκοσι πέντε νὰ ἔχη τὴν ἐννοιά μου καὶ τὴν ζωάρκειά μου καὶ τὴν ἅπασάν μου / μέριμνα ὅτι καὶ ἂν ἤθελαν. Ἐγὼ ὡς ἄνθρωπος ὅπου ἤμουν ζωντανὴ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡ / θελαν ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα νὰ κυβερνῶμε, μάλισταν ὅπου μοῦ ἔδωσε καὶ ἀσλάνια / τὸν ἀριθμὸν 64 ἡγουν ἐξῆντα τέσσεραν, πλεόν τίποτας ἀπὸ ταῦτα δὲ τοῦ / ἔδωσα. Τώρα λέγων καὶ

ὁμολογῶ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων πὼς τοῦ κάνου τελεία πούλησιν τὸν χω / ράφιον
τὸ μεγάλο κάτου εἰς τὸ Γιαλὸ διὰ τὰ ἄνωθεν ἄσπρα ὅπου ἔλαβαν ἐξ αὐτοῦ σῶαν
καὶ ἄνε / λειπὴν νὰ τὸ ἔχει μὲ τὴν εὐχή μου ὡς καθὼς τοῦ τὸ ἔχω γραμμένον εἰς τὸ
προικοδωρεόν / του γράμμα μηδεὶς ἀπὸ τὰ ἀδελφία του ἀπαιτήσιν αὐτὸν ἢ ζημιώσιν
ἵνα μὴ / ἄρρᾶς ἐπιπλέον νὰ ἔχου καὶ ἐμοῦ τὴν κατάρα μου ὡς ἀπειθεῖς. Ἴδου δέ-
δοκαν τὸ παρόν μου / εἰς χεῖρας αὐτοῦ. Ἐπὶ ἔτει 1728, Αὐγούστου ε'.

Ἐγὼ ὁ Μανώλης στέργω ὡς καθὼς ἔκαμε ἡ μάνα μας μὲ τὴν εὐχή της καὶ
χαρὶ / ζου του καὶ ἐγὼ τὸ μερδικό μου εἰς τὸ Γιαλὸ

Καὶ ἐγὼ ὁ Δημητράκης καὶ ὁ Ἀντρέας στέργωμεν ὡς καθὼς ἔκαμε ἡ μά / να
μας καὶ χαρίζομεν καὶ ἡμεῖς τὸ μερδικό μας εἰς τὸ Γιαλὸ

Παπα-Δημητράκης μαρτυρῶ

Παπα-Τζεκούρης μαρτυρῶ

Γιαννακούδης τοῦ Γεώργη στέργω

Μανώλης τοῦ Σταμάτη μαρτυρῶ

ἱερεὺς Σταμάτης τοῦ ποτὲ Γεωργίου καὶ γραφεὺς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

14

30 Ὀκτωβρίου 1728

Διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος καὶ τῆς ἡμῶν ὁμολογίας / καὶ ἀποδείξεως,
ἔστω τοῖς πᾶσι τοῦ ὁρᾶν καὶ ἀκούει τὴν παρού / σαν μου γραφήν, ὡς ὅτι καγὼ ὁ
Τζάνος τοῦ Ξένου πὼς ἔχοντας / ἓνα σπιτόρειπο εἰς τὸν Λάλαρο γονικό μου τὸ
πούλησα τὸ χα / μόγιο τοῦ Νικόλα τοῦ Βλάχου, τὸ δέ / λιακὸ τὸ δίδω καὶ / τὸ
πουλῶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ Χριστοφᾶ ρεῖζη διὰ τι / μῆς ἀσιλάνια 8 ἡγουν ὀκτὼ καὶ
τὰ ἔλαβα χειροδότως καὶ εἶμαι εὐχαριστημένος, αὐτὸς δὲ νὰ ἔχη τὸν ἄνωθεν λιακὸ
μετὰ εὐχῆς καὶ / εὐλογίας, προικίσει, χαρίσει, ποιεῖ ὡς βούλεται καὶ οὐδεὶς ἐκ
τῶν / συτζενῶν ἡμῶν αὐτὸν ἐνοχλήσει. Καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς τοῦ ἔνε, χεῖρισα τὸ
παρὸν ἐνέμπροσθεν τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων / τῶν ὑποκάτωθεν γεγραμμένων. Ἐπὶ
ἔτους 1728 Ὀκτωβρίου 30.

Γεώργης τοῦ παπα-Μιχαλάκη καὶ γραμματικὸς τῆς χώρας μαρτυρῶ

Κωνσταντῇ Καπελέτῃ μαρτυρῶ

Μανώλης τοῦ Σταμάτη μαρτυρῶ

Παπα-Θανάσης γράφω τὰ ἄνωθε

15

20 Μαΐου 1733

Διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος δηλοποιοῦ(;) καὶ ὁμολογοῦ πρὸς πάν / τας
ἀνθρώπους ὡς ὅτι καγὼ ὁ παπα-Γρηγόριος ἱερομόναχος τοῦτο λέ / γου διοποιοῦ
καὶ ἀποφαίνομαι πὼς ἔχω ἓνα σπίτιον στὸ Κά / στρο εἰς τὸ Παλάτι ἀπὸ τὴν μακαρία
τὴ καλογρέα διὰ ἀσλ(;) ἀγο / ραστὸν γρόσια 20, τώρα πάλε τὸ πουλῶ ἐγὼ ὁ ἄνωθεν

